

is bijeengekomen. Daarmee is het Museum een zeer kostbare aanwinst rijker geworden.

Voor mij persoonlijk betekent COLDEWEY's heengaan het verlies van een toegewijde medewerker en goede vriend.

Hij ruste in vrede !

B. J. LEMPKE.

Afwijkend voedsel van vlinderlarven. Op 9 October 1954 stelden W. A. VAN ELMPT en schrijver dezes in een tuin te Bussum vast, dat in een perk vrijwel volwassen geworden rupsen van *Pieris brassicae* een grote ravage hadden aangericht. Niet de een of andere kruisbloemige was het slachtoffer geworden van de vraatzucht der vlinderlarven, maar verscheidene exemplaren van *Cleome spinosa*. Het merendeel van de planten was in ontluisterde staken veranderd: het bladmoes met de zijnerfen was volkomen weggevreten en zelfs de hoofdnerven waren dikwijls aangetast. Alles wees erop, dat ook de overige exemplaren van de „spiderflower” („prickly *Cleome*”) in zeer afzienbare tijd hetzelfde lot zou treffen.

Dr S. J. VAN OOSTSTROOM, wetenschappelijk hoofdbambtenaar van het Rijksherbarium te Leiden, deelde mij in verband met het eten van de bladeren door de *brassicae*-rupsen in litteris mede, dat de bladeren van Cruciferae, Capparidaceae (waartoe genoemde *Cleome*-soort behoort) en Tropaeolaceae alle een witachtig enzym, myrosine, bevatten: „De scherpe reuk en smaak van de bladeren van vele vertegenwoordigers van genoemde families berust op de vorming van een aetherische olie, een soort mosterdolie, uit een glycoside onder inwerking van dit myrosine. Deze vorming treedt in hoofdzaak op bij weefselbeschadiging”.

Onze waarneming sluit inmiddels volkomen aan bij een verwante observatie van G. VAN MINNEN, vermeld in *Ent. Ber.* 15 : 311 (1955).

RINKE TOLMAN, Parklaan 41, Soest (Zuid).

Het drogen van vlinders. Naar aanleiding van de mededeling van de heer J. A. KAIJAT OE, „Kunstmatig drogen van Vlinders”, in *Ent. Ber.* 15 : 254 wil ik gaarne het volgende vermelden.

Voor hetzelfde doel wordt door mij al enige jaren een droogkastje gebruikt, gemaakt van een oude theetafel. Hier is onderin een fitting gemonteerd en als lamp wordt daarvoor een kooldraad-(verwarmings-)lamp gebruikt.

In het kastje zijn enkele schappen gemaakt van hardboard, waarin over bijna de volle diepte sleuven gezaagd zijn van 2 cm breedte op onderlinge afstand van 5 cm, om de warme lucht de gelegenheid te geven naar boven te kunnen trekken. In dit kastje (30 × 35 × 50 cm binnenwerks), wordt een kooldraadlamp van 60 Watt gebruikt voor verwarming, waardoor een temperatuur van 21—35° C. bereikt wordt.

Al naar gelang de grootte van de vlinders kunnen die na verloop van enige uren tot enige dagen van de spanblokken afgehaald worden. Vanzelfsprekend kan men door gebruik te maken van een 100 Watt lamp de warmte opvoeren en daardoor het proces verkorten, hoewel dit in de meeste gevallen de vlinder niet ten goede komt, daar het lichaam er dan verschrompeld uitziet, vooral bij de kleinere soorten. Deze methode van drogen heeft dit voordeel, dat het zindelijker en minder brandgevaarlijk is, als men boven de lamp een zinken plaatje monteert.

Rest me nog te melden, dat het bovenblad van het kastje afneembaar is en niet hermetisch sluit, zodat de eventuele vochtige lucht ontsnappen kan en dat iedere willekeurige kist of trommel voor dit doel ingericht kan worden.

H. G. VAN GALEN, Haartsestraat 80, Aalten.